

عنوان مقاله:

کمی سازی توزیع و روند تغییرات آشیان اکولوژیک خرس قهوه ای (Ursus arctos Linnaeus ۱۷۵۸) در استان ایلام

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین محسنی نژاد - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران

پیمان کریمی - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

آشیان اکولوژیک محدوده ای از یک یا چند عامل محیطی است که رشد، تکثیر و بقای یک موجود زنده در آن امکان پذیر است. در این مطالعه به منظور مدل سازی پراکنش و کمی سازی آشیان اکولوژیک خرس در استان ایلام از روش آنتروپی بیشینه (MaxEnt) استفاده شد. برای انتخاب نقاط پس زمینه از بایاس شبکه به روش تابع چگالی کرنل استفاده شد. ۷۰ درصد نقاط برای آموزش و ۳۰ درصد نیز برای آزمون مورد استفاده قرار گرفتند. نتایج نشان داد مدل در اجرای خود موفق بوده (AUC=۰/۹۷) و در تمام حد آستانه ها با مدل تصادفی تفاوت معنی داری دارد ($P < ۰/۰۵$). به منظور تعیین روند تغییرات آشیان اکولوژیک گونه در محدوده پراکنش حد آستانه ۵۰ درصدی (۰/۵) بر روی نقشه مطلوبیت زیستگاه اعمال شد و از خروجی این نقشه برای تعیین محدوده شبکه بندی استفاده شد. انتخاب شبکه با توجه به گستره خانگی انجام گرفت. به ازای هر شبکه نقشه مطلوبیت برش خورد و برای تعیین پهنای آشیان اکولوژیک وارد نرم افزار ENMtools شد. از آزمون ناپارامتری من-کندال برای تعیین روند تغییرات پهنای آشیان اکولوژیک استفاده شد. نتایج نشان داد که متغیرهای ارتفاع، تراکم پوشش گیاهی و فاصله از جنگل های نیمه متراکم بیش ترین تاثیر را در پراکنش گونه داشته است و خرس در منطقه مانشت و قلارنگ بیش ترین پهنای آشیان اکولوژیک دارد. روند تغییرات آشیان اکولوژیک نشان داد که پهنای آشیان اکولوژیک گونه از شمال غرب استان به سمت جنوب شرق، به صورت معنی داری روند کاهشی است.

کلمات کلیدی:

خرس قهوه ای، استان ایلام، مدل سازی توزیع، نقاط شبه عدم حضور، پهنای آشیان اکولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1305321>

